

Juni 2024

RCL 005 Branch Liberation of the
Netherlands

2024-06

Welkom nieuwe redacteuren

President Wim Poppenk wil graag van deze gelegenheid gebruik maken om de dank en grenzeloze inzet van het bestuur uit te spreken aan voormalig redacteur Herman Sligman (samen met zijn medeschrijvers Ruud Janssen en Dre van Roomen) voor zijn harde werk aan de afgelopen 68 nieuwsbrieven. Zijn toewijding, onderzoek en inzet werden door iedereen zeer gewaardeerd.

Comrades Berry Swarthoff en Amanda Slotboom nemen met trots de fakkel in ontvangst van voormalig Edi Tor, Herman Sligman en gaan verder met onze Branchnieuwsbrief.

Berry is sinds 2003 lid van Branch 005 en is trots lid van de Colour Party en reserve Sgt at Arms. Hij is gepassioneerd door de Canadezen en Britten in Nederland in de Tweede Wereldoorlog. Hij heeft vele veteranen gehost en doet tot op de dag van vandaag rondleidingen voor Canadese en Britse families. Is medeoprichter van het Indigenous legacy project. En beheert daarbij ook nog zijn bevrijdingsmuseum.

Amanda is een Canadese die in Nederland woont en al 4 jaar lid is van Branch 005. Amanda is nu lid van het bestuur als penningmeester. Ze stamt trots af van een familie van Canadese soldaten die in beide wereldoorlogen hebben gediend.

IN DEZE EDITIE:

Blijf lezen om te zien hoe onze Comrades/leden Noord-Europa doorkruisen in de voetsporen van onze Bevrijders. Deelnemen aan Ceremonies, herdenkingen, beroemde gasten ontmoeten en rondleidingen op het slagveld geven en vele sites bezoeken, oh my!

Zutphen - 31 Mei, 2024

COMRADES HARM KUIJPER AND AMANDA SLOTBOOM (EN 300 SCHOOLKINDEREN UIT CANADA)

Na een ceremonie op het Holten War Cemetery (zoals vermeld in onze vorige nieuwsbrief) splitsten de Canadese studenten uit New Brunswick zich op in zes bussen om hun rondleidingen in het Nijverdal Museum (onder leiding van onze president, Wim Poppenk) en het Holten Visitor's Centre voort te zetten.

De bussen verzamelden zich vervolgens nabij het centrum van Zutphen en splitsten zich in zes groepen voor rondleidingen, maar werden eerst begroet door de burgemeester van Zutphen, Wimar Jaeger. De rondleidingen werden geleid door de lokale bevolking, maar ook door Comrade Slotboom. Comrade Kuijpers was de schakel tussen de groepen en aanspreekpunt voor alle informatie..

De rondleidingen omvatten stops bij de Canadese Brug, de watertoren en de IJsselkade (waar op 31 maart 1945 10 verzetsstrijders werden neergeschoten en 9 gedood door de SD).

Andere haltes waren de Coehoornsingel, waar studenten werden aangemoedigd om omhoog te kijken naar de huizen waar nog kogelgaten zichtbaar waren van de slag van 7 en 8 april 1945. Ook kregen studenten de Stolperstein te zien aan de Coehoornsingel 90, ter nagedachtenis aan een gezin dat werd gedeporteerd en vermoord in de kampen Westerbork en Auschwitz.

Studenten in de leeftijd van 13 tot 18 jaar, samen met hun leerkrachten ouders en begeleiders, toonden allemaal veel interesse en stelden tijdens de rondleidingen bijzondere en indrukwekkende vragen. Er is geen twijfel mogelijk: ze zullen met respectabele ervaringen en emoties naar Canada terug keren

Hartelijk dank aan Comrade Harm Kuijper die in samenwerking met het North Shore Regiment en de New Brunswick School Division dit zeer speciale deel van de reis voor de Canadese studenten had geregeld.

Op 6 juni 1944 kwam het hoogtepunt van drie jaar hard werken, planning, spionage en training op de stranden van Normandië tot bloei. De Amerikaanse troepen op de stranden met de codenamen Utah en Omaha, de Britten bij Gold en Sword, en de Canadezen bij Juno Beach.

De lucht- en zee-armada moet een ongelooflijk schouwspel zijn geweest! 11.590 geallieerde vliegtuigen waren aanwezig om de landingen te ondersteunen en voerden 14.674 missies uit. 127 gingen verloren. De landingen op de flanken van de stranden omvatten 2.395 vliegtuigen en 867 zweefvliegtuigen. Over zee bestond de zeemacht uit 6.939 schepen, waaronder 4.126 landingsvaartuigen.

CANADA ON D-DAY

06/06/1944

JUNO BEACH

21,000 troops landed
14,000 Canadians
7,000 British

ROYAL CANADIAN AIR FORCE

39 squadrons committed
7 aircraft lost
22 airmen killed

ROYAL CANADIAN NAVY

61 major warships
46 landing craft
17 motor torpedo boats
Several wounded

1ST CANADIAN PARACHUTE BATTALION

543 paratroops jumped
19 killed; 10 wounded;
84 captured

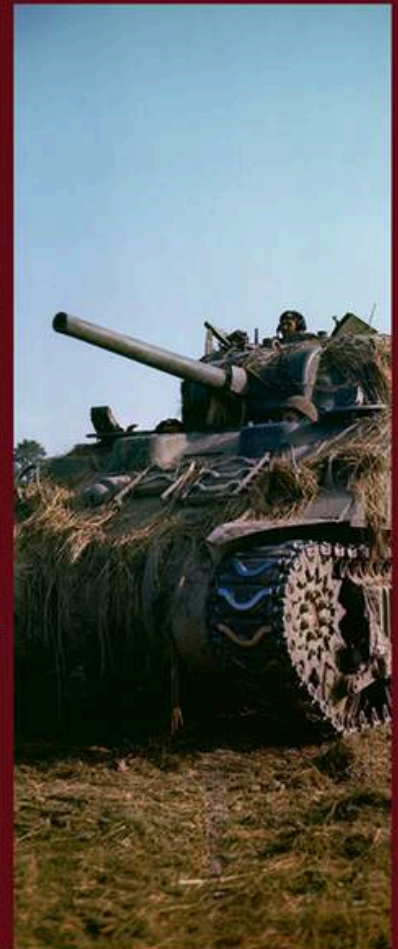
JUNO BEACH CASUALTIES

340 soldiers killed, 574
wounded, and 47 captured
on or beyond the beach

TOTAL COST TO CANADA

381 killed
584+ wounded
131 captured

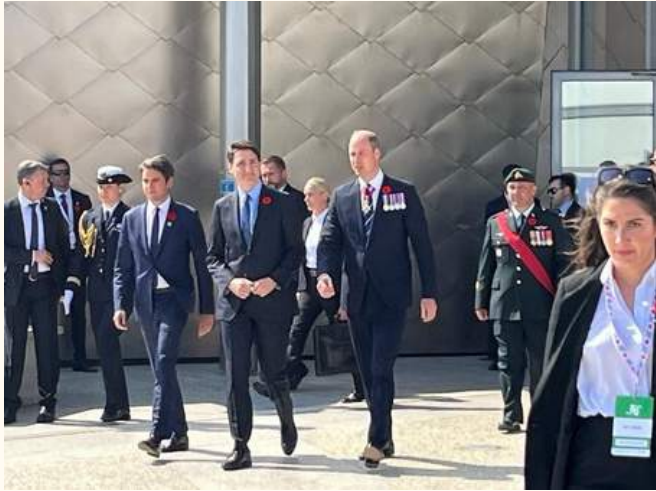

Sources : see www.junobeach.org/infographics for more information on these figures and photos.

RCL in Frankrijk

In de week van het 80-jarig jubileum ,vertegenwoordigden drie kameraden uit onze Branche de herdenkingen in Normandié .Gerrit Bruggink in Longues-Sur-Mer, Yvonne Swarthoff en Berry Swarthoff op Juno Beach . Kameraden Dré van Roomen, Johan Pieters en Daan Breugelmans, evenals Lars de Graf waren aanwezig bij de herdenkingen op het British Normandy Memorial in Ver-sur-Mer en waren aanwezig als bestuur van The Dutch Polar Bears (meer volgt!)

Bij de bijzondere herdenkingen in Normandië waren ook onze eigen koning en koningin Willem Alexander en Maxima aanwezig, evenals de Franse premier Gabriel Attal en de duizenden die zich langs de zonnige stranden verzamelden.

Er waren dertien Canadese veteranen uit de Tweede Wereldoorlog aanwezig, van wie de oudste 104 jaar oud was.

Prins William sprak een paar woorden in zowel het Engels als het Frans, waarin hij zijn dankbaarheid uitte aan de veteranen en alle helden die op 6 juni 1944 landden. “Het is bijna onmogelijk om je de moed voor te stellen die nodig zou zijn geweest in het heetst van de strijd die dezelfde dag”, zei hij. Zijne Koninklijke Hoogheid dankte vervolgens de veteranen voor hun ‘buitengewone daden van moed en opoffering op Juno Beach en bij de bevrijding van Europa. Jullie toonden allemaal heldenmoed en vastberadenheid die ervoor zorgden dat het fascisme werd verslagen.”

Nadat de Prins van Wales en de premiers van Canada en Frankrijk samen de kransen hadden gelegd, betrad onder meer de Canadese band The Trews het podium om hun aangrijpende nummer 'Highway of Heroes' ten gehore te brengen. Dit nummer is geschreven over de snelweg (401) in Ontario waar alle gesneuvelde Canadese helden over de weg worden gerepatriëerd van CFB Trenton naar Toronto. Langs de snelweg wapperen de Canadese vlaggen halfstok en stoppen duizenden Canadezen om hun respect te betuigen aan de gevallenen. Om het originele nummer te beluisteren, klik hier.

Momenten van onze Comrades

Comrades Berry en Yvonne Swarthoff

Een aantal kameraden woonden verschillende herdenkingen in Normandië bij. Het was prachtig weer en de veteranen en duizenden bezoekers konden genieten van de vele optochten met voertuigen, vliegtuigen, muziek en andere evenementen.

Maar liefst 13 Canadese veteranen hadden de moeite genomen om naar Normandië af te reizen. Ze werden bovendien als grote helden onthaald, alsof de bevolking weer bevrijd was. Niet alleen de bevrijding werd herdacht, maar ook de doden en de zware strijd die op de invasiestranden plaatsvond.

Bill Watson

Charles Davis and Berry

To honor all Canadian's First Nation Soldiers

Voordat de ceremonie begon, maakten de parachutisten van de Canadese Skyhawks een oogverblindende entree....

Tegenslagen van een Willy jeep op het strand!

Nicol Hufner, eigenaar van het Canada House in Bernies-Sur-Mer, werd geëerd met een munt van onze Branch, uitgereikt door Comrade Bruggink.

Eerste Canadezen in Normandië

Comrades Berry en Yvonne Swarthoff

Monument in Le-Mesnille

1st Canadian Parachutist Batt

Begraafplaats in Ranville

Monument in Varaville

THE ROUSSEAU BROTHERS 4 OF 7

 Joseph Maurice and Joseph Philippe were brothers, French Canadians born in Quebec, Canada. Both attended the Royal Military College in Kingston, at different times, and both volunteered to become parachutists. Philippe was killed in the early hours of 6 June in a fight with German troops near Gonneville-sur-Mer.

Three months later Maurice was killed near Igney, Vosges while attached to No.2 SAS Regiment. The brothers were reunited in death when their graves were brought here in late 1945 from their initial places of burial.

 Joseph Maurice et Joseph Philippe étaient des frères Canadiens Français nés au Québec, au Canada. Ils fréquentent tous deux le Collège militaire royal de Kingston à des moments différents, et se portent tous deux volontaires pour devenir parachutistes. Philippe est tué aux premières heures du 6 juin lors d'un combat contre les troupes allemandes près de Gonneville-sur-Mer. Trois mois plus tard, Maurice est tué près d'Igney, dans les Vosges, alors qu'il est rattaché au No.2 SAS Regiment (Special Air Service - Unité des Forces Spéciales). Plus tard, les frères se retrouvent de nouveau réunis, cette fois dans la mort, après que leurs tombes ont été transportées ici à la fin de l'année 1945 depuis leur lieu d'inhumation d'origine.

Maurice (left) and Philippe © Lieut. Strathy E.E. Smith / Library and Archives Canada / PA-198329

FOR EVERMORE
Stories of the Fallen

COMMONWEALTH
WAR GRAVES

In 1943 werd de eenheid naar Engeland verscheept en ging het officieel deel uitmaken van de Engelse 6e Luchtlandingsdivisie. Als onderdeel van deze divisie landden ze in de nacht van 5 op 6 juni 1944 in Normandië tijdens Operatie Tonga, de luchtlandingsoperatie van Operatie Overlord. Net als de vele andere eenheden die van deze operatie onderdeel uitmaakten, waren ook de Canadezen over het algemeen ver van de dropzone geland. Desondanks slaagden ze erin om hun doelen te behalen, waaronder het vernietigen van twee bruggen over de Dives. Toen de eenheid anderhalve maand afgelost werd, was een groot deel echter gesneuveld. Van de 27 officieren en 516 manschappen waren er 24 officieren en 343 soldaten omgekomen.

Zij waren de eerste Canadezen die in Normandië aankwamen en hun doelen bereikten

Ardenne Abbey Bloedbad

Comrades Berry en Yvonne Swarthoff

In naam van de Royal Canadian Legion Branch 005 werd op 6 juni 2024 bij deze abdij een krans gelegd

Tijdens de Slag om Caen werden achttien Canadese soldaten, allemaal krijgsgevangenen, geëxecuteerd door SS-soldaten in de Abbaye d'Ardennes (abdij van de Ardennen). Pas begin 1945 werden hun lichamen gevonden

De abdij is een 12e-eeuws gotisch gebouw gelegen in Saint-Germain-la-Blanche-Herbe, ten westen van Caen, met torens die een ideaal observatiepunt vormen met uitzicht op het gebied ten noorden van Caen en de zee. Op 7 juni 1944 verplaatste Kurt Meyer, leider van het Duitse 25e Panzergrenadierregiment van de 12e SS, mede vanwege deze opvatting zijn hoofdkwartier hierheen. Die dag, midden in de Slag om Caen, kon Meyer vanaf de top van de abdij zien dat de Canadese troepen oprukken en besloot daarom zijn tegenaanval te lanceren. De troepen van de North Nova Scotia Highlanders werden gelanceerd in de Slag om Authie, een nabijgelegen dorp. Het bataljon van de 3rd Canadian Infantry Division verliet Buron in de ochtend van 7 juni, richting Carpiquet en zijn vliegveld. Tijdens de gevechten bij Authie, die in de middag door Duitse troepen werden vastgehouden, kwamen 84 Canadese soldaten en zeven burgers om het leven. Twintig Canadese soldaten werden gevangengenomen en naar de Abbaye d'Ardennes gestuurd: elf van hen werden die middag geëxecuteerd en begraven in de tuinen van de abdij, terwijl de anderen naar Bretteville-sur-Odon werden gebracht. Vijf van de elf geëxecuteerde mannen behoorden tot de North Nova Scotia Highlanders, de overige zes tot het 27th Canadian Armoured Regiment (Sherbrooke Fusiliers Regiment). Op 8 juni 1944 werden zeven extra krijgsgevangenen van de North Nova Scotia Highlanders naar de abdij gebracht en ondervraagd door de SS, voordat ze werden geëxecuteerd met een schot in het hoofd. Pas aan het einde van de winter van dat jaar en het vroege voorjaar van 1945 werden de lichamen van alle soldaten geborgen. De misdaden werden toegeschreven aan de eenheid van Meyer.

De abdij, zwaar beschadigd door de gevechten, werd in de avond van 8 juli ingenomen door het Canadese leger. Jaren later, op 6 juni 1984, werd een gedenkteken onthuld in de tuin waar de tragedie plaatsvond, vlakbij de zuidwestelijke muur. De herdenkingstuin is aangelegd door de Canadese autoriteiten, met hulp van de familie Vico die er tijdens de bezetting en zelfs na de oorlog woonde. In de tuin bevindt zich een oratorium, ter nagedachtenis aan de achttien soldaten die daar door de SS zijn afgeslacht, en ieder jaar wordt er op 7 juni een herdenking georganiseerd.

In de dagen en weken na D-Day werden in totaal 156 Canadese soldaten geëxecuteerd door de 12e SS.

We zullen ze voor altijd blijven herdenken

Comrade Gerrit Bruggink

We reisden op 1 juni naar Normandië en kwamen aan in Longues-sur-Mer in het basiskamp. Op de 3e bezochten we met vrienden het British Normandy Memorial.

Op 5 juni reisden we naar Anguerny, Frankrijk, om een koperen plaquette te bezoeken, gewijd aan Gunner, Bill Ross en zijn kameraden die hun eerste nacht in Normandië in de buurt van deze plaats doorbrachten nadat ze het dorp hadden veroverd. De plaquette werd in juni 2009 ingewijd in aanwezigheid van Bill Ross en zijn familie

Het is hier dat Bill Ross en zijn moedige kameraden van The Queen's Own Rifles of Canada hun eerste nacht doorbrachten op Normandisch grondgebied, bevrijd op 6 juni 1944. Mogen zij altijd geëerd worden. We zullen hen herinneren. Met dankbaarheid en genegenheid, de WBS [Westlake Brothers Souvenir] Association en de kinderen van de CM2 van Anisy, juni 2009."

6 juni bleek een drukke dag te zijn, met eerst een ontmoeting met de Queen's Own Rifles of Canada en later in Bernières-sur-Mer. Helaas ontstonden er problemen doordat veel van onze groep geen toegangskarten ontvingen en daarom de herdenking niet konden bijwonen.

Op vrijdag 7 juni bezochten we Port & Bessin Huppain, waar we om 9.30 uur een krans legden bij het Memorial in Huppain; een andere in Port-en-Bessin Huppain om 10.00 uur; dan 10.30 uur in Jardin du Souvenir en het monument Captain Cousins; gevolgd door een nieuwe kranslegging bij het 47th Royal Marine Commando om 12.15 uur.

Op een receptie achteraf werd vermeld dat er een Canadese vertegenwoordiger aanwezig was. Leuk toch?

Comrade Dré van Roomen

De Stichting Nederlandse Polarbears uit Rosendaal is trots op de nauwe relatie met RCL005. De helft van het bestuur bestaat uit leden die ook lid zijn van de RCL Branch 005.

Comrades Johan Pieters en Dan Breugelmans, en TDPB-bestuurslid Lars de Graaf en ik planden vooruit (begin 2021) en boekten onze accommodaties voor de week van D-Day 80, met een verblijf in B&B "Domaine Airborne" in Angovile au Plain, vlakbij Utah Beach. De B&B wordt gerund door een Nederlands echtpaar en we raden dit ten zeerste aan als een plek om te verblijven en je avonturen in Normandië te beginnen.

Onze planning werpt zijn vruchten af en we konden de Willys Jeep van Johan meenemen, waarmee we de "ongebaande paden" bewandelden. Op 2 juni zijn we met de Jeep naar Utah Beach gegaan en verschillende bekende plekken in de omgeving verkend (Batteries van Crisbecq, Azzeville, drop/landing zones O en Ste Mère Eglise), terwijl we ondertussen genoten van prachtig weer.

Op 3 juni traden we in de voetsporen van de Britse Polar Bears (49th West Riding Infantry Division), beginnend in Caen en vervolgens door naar Carpiquet Airport, waar we het geluk hadden de Nederlandse Dakota DC3 en enkele Spitfires te spotten. Hierna vervolgden we onze weg richting Hill 112. Vervolgens naar Chateau d'Adrieu, hoofdkwartier van de 12e Panzerdivisie HJ. Dat gebied is ook berucht vanwege de liquidatie van een aantal Canadese soldaten, die door de Polarbears werden gevonden. Deze Canadezen bleken vermoord en werden liggend op een rij teruggevonden...

Dag 4 (woensdag) stond in het teken van Ste Mère Eglise, waar we met de Willys Jeep in de parade reden. Er was een menigte tot wel 10 personen diep... Daarna bezochten we Camp Geronimo. Maar wat een drukte in het stadje waar de parachutist nog in de kerktoren hangt... Eigenlijk veel te druk... Alles in naam van "Band of Brothers" in de

omgeving.

Donderdag was voor mij de meest bijzondere dag. We waren uitgenodigde gasten op het officiële Britse Nationale Herdenkingsevenement ter gelegenheid van de 80e verjaardag van de landingen in Normandië, georganiseerd door het Britse Ministerie van Defensie, de Royal British Legion en het Normandy Memorial. Deze speciale uitnodiging vereiste een zeer vroege start en strikte veiligheidsmaatregelen (inclusief sluipschutters)!

Het Memorial zelf kijkt uit op Gold Beach en waar voor de gelegenheid ook enkele duizenden silhouetten werden geplaatst, die de landingen van de troepen simuleerden. Veel militair eerbetoon, soldaten in gala-uniform, enz. En niet te vergeten een tiental Britse veteranen uit de Tweede Wereldoorlog! Vervolgens arriveerde koning Charles III met koningin Camilla op locatie, later gevolgd door de Franse president Macron en de Britse premier Sunak.

Wat een mooie ceremonie!! Veel militaire eerbetoon, toespraken van koning Charles, Macron en anderen. De verhalen van veteranen werden verteld door Britse acteurs, een flyby door The Red Arrows en, als klap op de vuurpijl, een 'kippenvel'-nummer van Sir Tom Jones. Ik ben er nog steeds van onder de indruk. Tot in de puntjes en met militair nauwkeurig georganiseerde evenementen.

The Canadian Remembrance Torch

Ook de komst van de Canadian Remembrance Torch was een groot hoogtepunt op Juno Beach. Deze Torch werd in 2022 voor het eerst naar Nederland gehaald met de groep In Our Fathers' Footsteps. Destijds liep de groep op 3 dagen elk 20 km, waarbij ze veel bijzondere plekken en mensen tegenkwamen, waaronder Prinses Margriet en de heer Pieter en Vollenhoven op Paleis Het Loo.

De reis werd beschreven als “levensveranderend; genezing; en emotioneel.”

De reis van 2025 was veel gevraagd en heeft geresulteerd in de plannen om de Canadian Remembrance Torch hier in Nederland te delen, en uiteindelijk te rusten op het hoofdkantoor van RCL005 in Mondani tot de 80e verjaardag van onze bevrijding in mei 2025.

Aanvankelijk werd in 2022 de fakkel aangestoken in het parlamentsgebouw in Ottawa en aan boord van Air Canada naar Nederland gevlogen. Het is vervolgens overgedragen aan Prinses Margriet en vervolgens in bewaring gegeven aan de RCL Branch 005 en is de afgelopen twee jaar veelvuldig gebruikt door de Youth Auxillery

De fakkel heeft zich nu vermenigvuldigd! Het zijn er 14, dus de exemplaren kunnen worden gegeven aan de presidenten en leden van koninklijke huizen (Joe Biden, president van de VS; Justin Trudeau, premier van Canada; Emmanuel Macron, president van Frankrijk; Prins William, koning Willem Alexander en meer). Deze fakkels zullen worden ontstoken met de vlammen uit Ottawa.

De vlam van de Fakkel wordt door heel Nederland verspreid tijdens de estafette op 4 en 5 mei in Wageningen in 2025.

De Torch werd met een Canadees marineschip vanaf de stranden van Normandië in Vlissingen aan land gebracht. Van daaruit heeft de groep van Karen Hunter (IOFF) de vlam naar Lochem gebracht.

De RCL Branch 005 'The Liberation of The Netherlands', en in het bijzonder Berry en Yvonne, eigenaren van Canadian Restaurant Mondani, zijn erg trots dat ze zijn gevraagd om poortwachters van deze vlam te worden en deze de komende 10 maanden brandend te houden in het aftellen naar de 80ste verjaardag van de Bevrijding. De youth van de RCL Branch 005 mag intussen op de vele herdenkingen die vooraf gaan naar de herdenking op 5 mei 2025 de Torch veelvuldig gebruiken.

A Speciale Friend in Normandy

Veteraan en vriend van Branch 005, Jim Parks, diende als Rifleman bij de Royal Winnipeg Rifles. Hij deelde zijn ervaringen over zijn konvooi dat de Atlantische Oceaan overstak naar Groot-Brittannië, zijn training in Engeland en Schotland, en zijn ervaringen met de landing op Juno Beach, slechts twee minuten voor de belangrijkste aanvalsgolf. Jim Parks diende via Normandië, Caen, Carpiquet, Leopoldkanaal en Nijmegen. Hij beëindigde zijn oorlogsdienst in Duitsland in 1945. Hij herinnerde zich dat de methode van ontschepping op 6 juni niet was zoals zij dat in hun praktijk hadden gedaan.

opleiding in Schotland. Hij was een mortierdrager en landde op H-2 (twee minuten voor de hoofdaanval). Hij kwam in te diep water van zijn drager af en zwom uiteindelijk. Hij werd geraakt door een landingsvaartuig en 'zag sterren'. Al hun uitrusting bleef op de boot. Jim herinnerde zich dat zijn groep, terwijl ze op orders en uitrusting wachtten, de lichamen van zijn kameraden uit het water begon te trekken, uit angst dat ze ze niet zouden kunnen zien als de tanks binnenkwamen.

Jims broer, Jack, vroeg een bulldozer die aan de kust aan het werk was om het water in te gaan, waarbij hij het bulldozerblad gebruikte om uit te schuiven om verschillende soldaten te redden die vastzaten in de golven. De redding was een succes!

Vervolgens trok de compagnie langs de 'Oak Line' naar de stad Putot waar ze zich ingroeven. In de nacht van 7 op 8 juni werden drie compagnieën gedecimeerd omdat de Duitsers de velden met hoge tarwe infiltreerden waar ze in hun schuttersputten zaten. Jim herinnerde zich dat ze die nacht 256 mannen hadden verloren, gedood, gewond of gevangengenomen. Jim's interview met het Juno Beach Center bestrijkt zijn hele dienstitijd in Europa en we raden een ieder aan een paar minuten de tijd te nemen om te luisteren.

[Jim Parks Interview](#)

Canadese Bommenwerper neergeschoten nabij Schijf

Verhaal met dank aan Hans-Jorg van
Broekhoven
www.zuidwestupdate.nl

In de vroege ochtenduren van 17 juni 1944 kwamen drie van de zevenkoppige bemanning van een Canadese Halifax-bommenwerper om het leven toen hun vliegtuig neerstortte tijdens hun vlucht naar Sterkrade/Holten, nabij Essen, Duitsland.

Dankzij het uitgebreide onderzoek van kameraad Ad van Uffelen en de hulp van vele anderen (waaronder onze vrienden, The Dutch Polar Bears), worden de mannen van deze missie nu herdacht op een monument dat afgelopen juni werd onthuld.

Op 17 juni 2024 opende Ad de ceremonie bij het monument op de kruising van de Nederheidsebaan en de Achtmaalsebaan in Schijf, op slechts 100 meter van de plek waar de bommenwerper neerstortte. Het monument toont vier parachutes, verwijzend naar de overlevenden: Tom Inverarity, Jack Dougherty, Fred Haldenby en Edward Downing. Helaas hebben Bill Good, Peter Ager en Alfred Boehmer het niet overleefd. De overlevende bemanning vond een safehouse, maar werd helaas verraden en drie werden als krijgsgevangenen naar Polen gebracht.

De herdenking werd goed bezocht door afgevaardigden van de RCL Branch 005, Royal British Legion, de Council of B&W Rucphen, Stichting Veteranen Ruchphen, The Dutch Polar Bears, lokale studenten, inwoners en vluchtelingen uit Jemen.

De ceremonie werd geopend door Ad en vervolgde met een gedicht, toespraken en persoonlijke berichten van de familieleden van de vliegeniers. Na het leggen van de kransen en het spelen van de volksliederen sloot Ad de herdenking af en keek met trots terug.

Onze Comrade heeft regelmatig contact en onderhoud met de familieleden van de vliegeniers, menigmaal werd er naar Canada gereisd om hen te bezoeken, en wetende dat de families het op prijs stellen dat hun voorouders niet vergeten worden. Ad merkte op dat de vluchtelingen uit Jemen die de ceremonie bijwoonden ontsnapten aan het oorlogsgeweld aldaar, en zij vonden het heel bijzonder dat wij onze bevrijders nog steeds herdenken.

Heeft u de ceremonie gemist en wilt u deze graag terugkijken, dan kunt u deze hier in het Nederlands bekijken.

Gefeliciteerd Ad !

Als erkenning voor al zijn harde werk en toewijding ontving onze kameraad Ad van Uffelen een “veteranenmunt”. Rucphen toen en nu merkte op:

“Ad zet zich al een aantal jaren in om de jongens die in de Tweede Wereldoorlog hebben gevochten de erkenning te geven die ze verdienen.”

VeVa Mars!

Met VeVa (Veiligheid & Vakmanschap) combineren studenten een volledige MVO-opleiding met praktijkweken bij het Ministerie van Defensie, waardoor ze voorbereid worden op een startpositie. Omdat dit een Defensieprogramma is, ondernemen de studenten uiteraard veel fysieke activiteit en ontdekken ze de kracht van discipline en teamwerk. Stages worden gedaan bij een van de strijdkrachten (leger, marine of luchtmacht). ROC Nijmegen is één van de 22 ROC's in heel Nederland die deze opleiding faciliteren.

Op vrijdag 21 juni vond de VeVa Mars plaats. De Mars is een initiatief van en voor Stichting Help For Heroes, met als doel de erkenning en waardering voor veteranen onder een breed, en vooral jong publiek, te stimuleren.

De mars is ook bedoeld om de deelnemende studenten te laten ervaren hoe het is om deel uit te maken van een hecht team, zich fysiek in te zetten voor een gemeenschappelijk (goed) doel en te laten voelen hoe het is om waardering te krijgen voor de inzet. ze hebben ... gemaakt. Zo wordt er na de mars bij de slotparade een "uitdagingsmunt" uitgereikt aan alle deelnemende studenten.

De mars kent ook zijn serieuze momenten. Tijdens de 25 km lange mars bezochten de leerlingen van ROC Nijmegen de Canadese begraafplaatsen bij Mook en Groesbeek.

Ik was ontroerd en ontroerd...“ aldus Anja Hagenaars, directeur Veiligheid ROC Nijmegen. “Onze jonge studenten liepen langs vele graven van zeer jonge soldaten die hun leven gaven voor vrede en veiligheid voor ons allemaal.”

Anja vervolgt: “Veel trotse ouders, veteranen, opa’s en oma’s stonden in de stromende regen en genoten van deze toekomstige soldaten. Ik ben bang voor oorlog in de toekomst, maar ik heb een grenzeloos vertrouwen in de VeVa-studenten.”

Canada Day

Ons clubhuis in het Canadian Restaurant Mondani in Lochem opende opnieuw de deuren en verwelkomde meer dan 50 gasten om de 157e verjaardag van Canada te vieren, waaronder Zijne Excellentie Hugh Adsett, Canadese ambassadeur in Nederland, en kolonel Amy Pleasance, commandant van de Canadian Forces Support Unit in Europa, met haar familie.

Voorzitter Wim Poppenk nam de microfoon om iedereen te bedanken voor hun komst en om een aantal bijzondere mededelingen te doen. Allereerst bedankte Wim Danny Murphy nogmaals voor zijn jarenlange inzet voor de Branch en zijn inzet voor de Poppy Campaign. Zoals we allemaal weten is het de vrouw achter de man die het mogelijk maakt om zoveel uren te besteden. Daarom kreeg ook Lies Murphy een groot applaus en een boeket bloemen als dank voor haar steun.

De sfeer was 'gezellig' en er werd veel gelachen en goede gesprekken gevoerd overal in het clubhuis, binnen en buiten. Het weer was gunstig en we kregen slechts enkele regendruppels te verduren in de vroege avond. De goedverzorgde BBQ was top !!

Toen brak de tijd aan om afscheid te nemen van kolonel Marc LaFortune, de Canadese Militaire Attaché in Nederland, die hier vier jaar gestationeerd is. Wim bedankte Marc voor zijn tomeloze inzet en steun aan onze Branch, de veteranen en de families van veteranen.

Marc kreeg verschillende cadeaus, waaronder het standbeeld van een Canadese soldaat met een klein meisje, wat hij heel toepasselijk vond, denkend aan zijn dochter Gabby toen hij jaren geleden werd uitgezonden. Hij ontving ook zijn 'klomp' (klompen) van Berry en Yvonne, een certificaat van waardering en een unieke Quilt of Valor, waarop een soldaat en zijn dochter zijn afgebeeld.

Dré van Roomen sprak de dank en waardering tevens uit met een geschenk van The Dutch Polar Bears.

Draai de pagina om voor meer informatie over onze vriend Marc LaFortune!

Colonel J.M.A. LaFortune, C.D.

Kolonel LaFortune trad in december 1989 in dienst bij de Canadese strijdkrachten en heeft gediend in Bosnië-Herzegovina, Saint-John en Afghanistan (2004). Hij vervolgde zijn studie en nam in 2008 het bevel over van de Royal Canadian Artillery School.

Kolonel Mark werd in juli 2013 gepromoveerd tot zijn huidige rang en werd in 2015 ingezet als onderdeel van Operatie IMPACT.

Ter voorbereiding op zijn uitzending naar het Nederland heeft hij een taaltraining gevolgd, die is te zien geweest en wij zijn behoorlijk onder de indruk!

Thank you!

Dank je wel Mark voor deze bijzondere vriendschap. Je vrienden van RCL Branch 005, The Liberation of The Netherlands

Bekendmaking

Zaterdag 13 juli 2024 @ 10.00 uur	Colour Party training - Mondani, Lochem
Maandag 15 juli 2024 om 11:00 uur	4 Daagse Mars - Openingsherdenking op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek
Donderdag 18 juli 2024	4 Daagse Mars - Groesbeek Canadian War Cemetery Promotient, Colour Party en Branch-leden aanwezig om marslopers langs de Zevenheuvelenweg te ontmoeten, En beschikbaar om op verzoek met de colour party steun te verlenen aan verschillende militaire contingenten.
Zaterdag 7 september 2024	Airborne Walk - Oosterbeek Promotion Tent present at Oosterbeek War Cemetery
Zaterdag 21 september 2024	Ginkelse Heide - Ede Promotion Tent present at the heath throughout the day, ceremony and air demonstrations

Vind ons online:

Royal Canadian Legion
BRANCH 005

Steun onze Branch 005, The Liberation of The Netherlands.

Alle donaties worden gewaardeerd en zijn altijd welkom. Wij hebben een ANBI-status. Alle giften komen in aanmerking voor belastingaftrek. Bezoek de link naar onze website hierboven.

In het volgende nummer:

De nummers verschijnen halfmaandelijks, dus houd in september je inbox in de gaten, want dan delen we verhalen van de Nederlandse Polar Bears, de Youth Auxiliary, de Vierdaagse van Nijmegen/Groesbeek en meer!

We zullen ook enkele verhalen gaan delen over vroegere en huidige Canadese soldaten. Heeft u een vriend of familielid en wilt u zijn/haar verhaal delen, neem dan contact met ons op!

Tenslotte is de nieuwsbrief niets zonder de leden. Lees en deel de nieuwsbrief, maar overweeg ook om een steentje bij te dragen. Laat ons weten wat er speelt in jouw regio van Nederland, Duitsland of Canada (of waar je ook bent)!

Hoe eert u de dappere zielen die voor Canada hebben (en hebben) gevochten?

Neem contact met ons op info@rcl005.org of via Facebook